

Obecnický ZPRAVODAJ DUBEN 2015

Vydává Obec Obecnice (☎ 318 614 056) • Redakce Bohouš Svoboda (☎ 318 614 079) • www.obecnice.eu

Co najdete v Obecnickém zpravodaji:
OÚ • SDH • MZŠ • MŠ • KNIHOVNA • SLAVOJ OBECNICE

Přátelé moji milí, tak vám na mě nějak padl duben. Že to nejde, aby na někoho padl měsíc? Když to rozebereme, měsíční prach ten prý se na nás občas snáší, tedy nejsem si tím úplně jistý, ale hledat informaci stejně nebudu, protože na mě nepadl prach z Měsíce na nebi, ale měsíc duben. Přišlo to náhle a nečekaně. Takhle ráno jsem se probudil, a ne a ne se zvednout z postele. Zdálo se, že na mně cosi leží, manželka to nebyla, ta oddychovala spokojeně vedle na posteli. Odsunu deku a nikde nic. Chvilí jsem uvažoval, než jsem si vzpomněl, že je prvního dubna. Leží na mně duben, ke všemu ještě jubilejní. Za pár dní se přehoupnu přes šedesátku. Ani jsem si neuvědomil, že ten den je vlastně Apríl. Vstal jsem a duševně jsem byl asi tak na výši někoho, na kom leží celých třicet dnů těžkého oslaveneckého měsíce. Ještě že mě nikdo tento den žádným aprílem neobtěžoval. S dubnem za krkem jsem absolvoval společnou oslavu s manželkou a kamarádem Jirkou v Rezervaci. Občas se mě někdo zeptal, proč jsem tak unavený. Jak jsem jim měl vysvětlit, co na mně leží, že? Stejně by mi nevěřili. A tak nastal den výročí mého narození. Mobil pípal zahlcen zprávami, pošta v internetu nabývala na rozměrech a v práci jsem se ani nemohl soustředit na to ..., no na práci. Zrovna jsem se odněkud vracel a zvoní mi telefon.

Pevná linka, neznámé číslo. „Dobrý den tady Policie České republiky Příbram, poručík ten a ten. Vy jste pan Svoboda?“ Vyhrkl jsem: „Ano to jsem já.“ „Pane Svobodo, máme tady na vás hlášení, že jste v Příbrami na přechodu U Skalky ohrozil chodce. Jste si toho vědom?“ Začal jsem rudnout v obličeji: „To nevím, ani si nepamatuji.“ „Podívejte pane Svobodo, my to právě máme zaznamenané na kameře.“ V duchu jsem zakňučel: „Podělanej duben“. „Jste ochoten tuhle záležitost vyřídit pohovorem, vidím, že máte čistý rejstřík, tak by to byla je nějaká menší pokuta“. Rudnutí začalo ustupovat a trochu uklidněn jsem vyhrkl: „No když to máte zaznamenaný, tak já všechno přiznám.“ „Budete ochoten přijít v pondělí mezi devátou a desátou k nám na oddělení?“ „Samozřejmě že ano.“ „Dneska vás sem nebudu tahat, koukám tady do papírů, že máte zrovna dneska narozeniny.“ Dlouhá pomlka... „Tak všechno nejlepší. Tady kamarád Dušan z Tábora.“ :-)). Teprve teď jsem se všiml, že za mnou se svíjí smíchy holky z laborky, včetně manželky. To teda byla vychytávka. Přímo dubnová. Jak jsem se zasmál sám sobě, najednou cítím, že se mi ulevilo. Ten pacholek duben konečně slezl, možná to byla jarní únava. Ale vždyť to znáte. Vy si hlavně dejte v dubnu pozor na přechodech, nebo raději neberte telefony. Již pobleďlý **bs**

FOND SOLIDARITY EU
POVODNĚ 2013
STŘEDOČESKÝ KRAJ

Účelová dotace na krytí povodňových škod z června 2013

Obec Obecnice obdržela na základě žádosti o finanční prostředky na krytí povodňových škod z června 2013 účelovou dotaci z Fondu solidarity EU ve výši 143 617,- Kč.

Finanční prostředky byly použity na krytí prvotních nákladů a výdajů nutných k obnově poškozeného obecního majetku.

Bylo provedeno opevnění břehu potoka podél komunikace vedoucí k ČOV, aby bylo zabráněno sesuvu části této obecní komunikace. Dále byla provedena ochrana kanalizačního řadu, vedoucího pod korytem potoka, kdy vlivem velké vody byla obnažena kanalizační roura a hrozilo její porušení.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBECNICE

Zdravím všechny čtenáře Obecnického zpravodaje, měsíc opět utekl jako voda, a já vám přiblížím, co se u vašich hasičů událo. Ještě než vyšel minulý zpravodaj, mohli jste slyšet ve středu 18. března, jak se nám ve 22:30 hod. rozezněla siréna. Tímto tónem jsme byli svoláni na požár rodinného domu v Žezicích. Po příjezdu na místo události už zde byly jednotky bližší k požáru, a tak jsme se přidali k hasebním pracím, potřeba bylo například vynosit „harampádí“ z půdy a kolny, aby byl zabezpečen dobrý přístup. Částečně se též pracovalo na odstranění střech, aby mohl být oheň zlikvidován. Asi po třech hodinách byl oheň zlikvidován a my se mohli vrátet domů. Na hasičárnu jsme se vrátili ve dvě hodiny v noci. I když to bylo přes týden a v noci, sešlo se nás dost, že jsme pomalu plně obsadili obě naše výjezdová vozidla.

Další akce byla o mnoho příjemnější. Byla jí totiž naše Hasičská zábava. Jak je na této akci zvykem, připravili jsme pro vás opět tombolu, kde byla spousta zajímavých

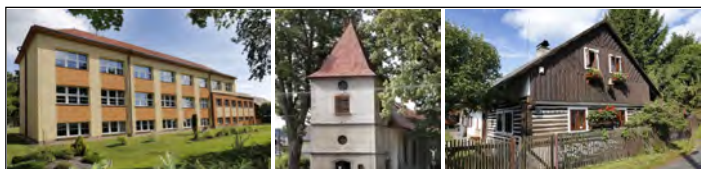
cen. Pro naše služebně mladší členy jednotky jsme připravili malou soutěž, která spočívala v ručním smotání hadice. Někteří byli celkem rychlí, některým to trvalo déle. Jako tradičně, tak i letos, jsme prvních deset, tedy čtrnáct cen losovali po půlnoci z útržků vstupenek. A tyto ceny opět byly nejzajímavější. Celý večer nám hrála kapela DEEP DAY, na kterou jsme slyšeli velmi kladné ohlasy. Nás, jako pořadatele, těšila účast, která byla velice slušná. Poslední dva roky jsme měli poloprázdný sál. Chtěl bych všem, kdo se jakkoliv podílel na přípravě tohoto večera, poděkovat, a už teď se těším na další podobnou akci.

Jelikož se oteplilo a začaly střelby, nebylo divu, že jsme ve středu 25. března byli povoláni na požár dopadové plochy Brda, kde hořelo. Naštěstí vzhledem k rychlému zásahu s množstvím lidí a hasiva se podařilo rychle oheň lokalizovat a uhasit. Lesní požár je totiž jeden z nejhorších, protože i když to vypadá, že už nehoří, najednou někde vyskočí plamen. Hoří totiž kořenový systém rostlin. I když tento požár byl nahlášen po dvanácté hodině, opět se sešlo hodně lidí. Čímž všem patří veliké díky.

Poslední akce tohoto vydání byla opět příjemnější. Konkrétně se jednalo o 6. duben, kdy jak každý asi ví, byly Velikonoce. A tak i my jsme vyrazili na naší štaci. Většinou chodíme po našich rodičích a holkách či známých, i tak je mnoho zastávek a jsme velká grupa. A jak bývá zvykem, někteří se unaví cestou, někteří vydrží až do konce. Ale tak to asi bývá u většiny mužů v tento den.

Snad už zima nebude otravovat, jako to předvedla ještě na velikonoční pondělí, a já vám mohu popřát už jen slušné dny pro relax, či na práci kolem svého domečku.

Petr Zima, velitel SDH

Obecní stránky

Vážený spoluobčané i ostatní zájemci o aktuality a informace z naší obce, Obecní úřad v Obecnici spustil nové webové stránky na adrese **www.obecnice.eu**

Pokud máte nějaký nápad nebo materiály, které by se nám hodily na doplnění stránek, ozvěte se místostarostce paní Markétě Švehlové **marketa.svehlova@obecnice.eu** nebo na e-mail **ou.obecnice@volny.cz**, je možno i na adresu red. Obec. zpravodaje **bohpsvoboda@seznam.cz**.

Budeme rádi, pokud nám svými připomínkami či příspěvky pomůžete zlepšit naše obecní webové stránky.

OU Obecnice bs

INZERCE

Nejdostupnější INTERNET na Příbramsku

až 20 Mbps vzduchem
od 250 Kč měsíčně
 včetně DPH 21%

Kvalitní zařízení
 jsou pro síť křídlové

Náš společnost ročně investuje téměř veškeré prostředky zpět do modernizace a rozvoje sítě. Zabýváme se pouze na nejnovějších výrobcích renomovaných výrobců jako Cisco, Hewlett-Packard, 3Com, Oracle, Citigroup atp.

Smysluplná nabídka
 za kterou stihnete rukou do ohrně

Narozdí od některých rádobyposkytovatelů nabízíme pouze služby a tarify které je možné za určitých nejvyšší kvality poskytovat. Nabízíme nejrychlejší a nejlevnější služby, jednoduše proto, že jsou kvalitnější - je to jako s potravinami.

Brilantní servis
 až už na síti, tak i u Vás doma

Pro případ výpadku el. energie jsou téměř všechny body sítě zálohovány po dobu až 24 hodin. Pokud doplní jiné související technici reagují okamžitě a v případě je sprovazeni do 2 hodin. Servis u Vás doma provedeme nejdříve do druhého pracovního dne od nahlášení.

Kdo jsme ?

Již desátým rokem poskytujeme služby tisícovkám zákazníků. V rámci města Příbram provozujeme jako jediní veřejnoprávní optickou síť s kapacitami desítek gigabitů. Kromě kabelové optické sítě poskytujeme bezdrátové připojení v téměř celém okrese Příbram.

až 20 Mbps od 250 Kč měsíčně
 včetně DPH 21%

Rychlost a cena se odvíjí od lokality. Pro bližší informace nás kontaktujte.

objednávejte na tel.: **+420 321 322 111** | **www.mo-nex.cz**

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA v Obecnici

evropský
sociální
fond v ČR

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

Činnost sociálního minipodniku Keramika HH

Pokračujeme v projektu Evropské unie „Studentské sociální minipodniky – příležitost pro spolupráci a rozvoj venkovské oblasti pod Brdy“. Nadále probíhaly pravidelné i nepravidelné schůzky s účastníky projektu, s vedením fiktivního sociálního minipodniku, se školním garantem.

S vedením sociálního minipodniku jsme se snažili pomocí pracovních listů „Proč dodržovat zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ porozumět záležitostem spojeným s bezpečností a ochranou zdraví při práci. Seznamovali jsme se s hlavními zásadami podnikání a vedení minipodniku v oblastech marketingu, ekonomiky, obchodu i výroby. Pokračovali jsme v objasňování základních ekonomických pojmů. Přiblížili jsme si význam podnikání v souvislosti se zaměstnáváním lidí v regionu. Navrhovali jsme inovaci a prostředí keramické dílny, včetně kalkulace nákladů inovace.

Monitorovali jsme činnost našeho minipodniku. Tiskoví mluvčí připravovali články pro tisk. Nadále jsme v průběhu měsíce společně rozhodovali o výrobě keramických miniproduktů a vytvářeli jsme technologické popisy postupu keramických výrobků. Ve výtvarné výchově jsme s vedením minipodniku začali pracovat na grafických listech souvisejících s námětem našeho minipodniku. Chystáme se tak využít grafického lisu získaného z peněžních prostředků Evropské unie.

V keramické dílně jsme zpracovávali keramickou hlínu a získávali dovednosti techniky válení, tvarování, vymačkávání, prořezávání. Vytvářeli jsme misky z plátu a pruhů, které jsme po vypálení přežahem polévali glazurami. Nádobu vyráběné pomocí prořezávání a vymačkávání struktury povrchu vnější stěny jsme kombinovali zdobením burelem, barvítky a technikou polévání glazur. Úzké vysoké vázy jsme tvořili válením plátu hlíny přes lišty, následně jsme jej tvarovali a spojovali šlikrem, včetně dna vázy, a využívali techniky stékání různých barev glazur i malby na přežahlý střep.

V současné době získáváme dovednosti v používání licích forem různých tvarů, které jsme získali z peněžních prostředků dotace EU projektu „Studentské sociální minipodniky - příležitost pro spolupráci a rozvoj venkovské oblasti pod Brdy“.

Mgr. Hana Husáková

Studentský minipodnik „PEKÁRNA P.“ MZŠ Obecnice

Na začátku měsíce února navštívil Pekárnu P redaktor příbramského tisku Periskop. Sledoval průběh činnosti a provedl se zaměstnanci i s vedením minipodniku interview.

Navštívili jsme Muzeum gastronomie v Praze, kde jsme měli možnost blíže se seznámit se zajímavostmi z gastronomie od pravěku až po dnešní dobu. Jako součást prohlídky se uskutečnil workshop stolování. Daná pravidla správného stolování si děti měly možnost prakticky vyzkoušet při obědě.

Koncem měsíce navštívili zaměstnanci Pekárny P místní Hekrovo pekařství. Zde se dozvěděli vše o založení firmy, její funkci a prosperitě. Poté se všichni odebrali do provozu, kde si v rámci workshopu mohli zhotovit tři kusy vlastních originálních koláčů. Dva vítězné typy se jako novinky měsíce prodávají v pekárně pod jmény dětí, které je vyrobily.

V tomto měsíci jsme si upekli čokoládové a vanilkové muffiny. Využili jsme nových pekáren a upekli jsme slunečnicový, celozrnný a vícezrnný chléb.

Počátkem měsíce března jsme se pustili do pečení dortů. Výsledkem naší práce byl dort čokoládový, kokosový a vanilkový. 18. března jsme prostřednictvím exkurze navštívili pekárnu a cukrárnu v Třebenicích.

V rámci pravidelné činnosti jsme tento měsíc upekli houstičky a bagetky se sýrem a slaninou, dorty mascarpone s pomerančem a šlehačkou, šlehačkové zákusky s ovocem a na závěr velikonoční jidáše.

Vedení minipodniku provádělo monitoring v průběhu všech pořádaných akcí a vlastních činností.

Pavla Strmisková

Už víme, jak upéct a nazdobit dort

Ve středu 18. března 2015 získali zaměstnanci minipodniku Pekárna P i vedení této fiktivní firmy další zajímavou zkušenost. Zúčastnili se exkurze do cukrárny v Třebenicích.

V cukrárně nás všechny velmi hezky přivítali a prostřednictvím prezentace nám představili svoji práci. Zaměřili se především na postup při pečení a zdobení dortu. Poté jsme dostali dobrý oběd. Posílnění jsme mohli pokračovat v exkurzi. Rozdělili jsme se do několika skupin a postupně jsme absolvovali prohlídku místnosti, kde se cukrářské výrobky připravují. Mohli jsme i ochutnat některé suroviny, které se používají hlavně při zdobení dortů. Po ochutnáních jsme si všichni nazdobili vlastní zákusky, na kterých jsme si pochutnali.

Rozloučili jsme se a naše cesta dále vedla do Muzea Magdaleny Dobromily Rettigové. Tady jsme se seznámili s tím, jak vypadalo vybavení kuchyně, prohlédli jsme si různé suroviny i přístroje, obohatili jsme naše vědomosti o nové poznatky.

Exkurze, kterou financovala Evropská unie v rámci školního projektu Masarykovy ZŠ Obecnice Studentské sociální minipodniky – příležitost pro spolupráci a rozvoj venkovské oblasti Brdy, se nám velmi líbila a už se těšíme na další.

Jaroslav Zapletal, Marie Marešová

Workshop Točení na hrnčířském kruhu

Dne 26.3.2015 jsme s vedením keramického kroužku Keramiky HH Masarykovy ZŠ Obecnice a jeho členy navštívili keramickou dílnu, kde se naši keramici učili točit na hrnčířských kruzích pod odborným vedením keramičky paní Květy Vondráčkové. Na začátku akce účastníci workshopu nedokázali hroudu hlíny ani udržet na točně, ale postupně se jim dařilo a ti zručnější vytočili i více kusů. Na konci činnosti sice byla hlína všude a muselo se uklízet, ale všichni byli moc spokojeni. My z vedení jsme jejich činnost monitorovali.

Radek Šeffl

MZŠ (dokončení ze str. 3)

Knihy slavily svůj svátek

V letošním školním roce jsme se rozhodli, že oslavíme Mezinárodní den dětské knihy trochu jinak. Akčněji než obvykle. V rámci projektu Jak se dělá kniha jsme si naplánovali vlastní produkci. Využili jsme své znalosti o tom, kdo se na tvorbě knih podílí a jak kniha vzniká, vybrali jsme nejlepší nápady a akce mohla začít. Žáci každé třídy si po společné dohodě vybrali téma i žánr, domluvili se na formátu, způsobu provedení a práce se rozjela na plné obrátky. Po vymýšlení a napsání textů přišla na řadu korektura, ilustrace (každý autor si tvorbu ilustroval sám), návrh obálky a další náležitosti, které ke knize patří. V průběhu činností děti zjistily, jak je důležité spolupracovat, dodržovat daná pravidla a nic nepodcenit. Největší problémy vznikaly při kompletaci knih. Ruční vázání je zkrátka umění.

Při závěrečné prezentaci, která se uskutečnila 27. 3. 2015 na společném setkání všech žáků, si zástupci tříd nebo celé třídy vzájemně představili svá díla. Následovala výstava, aby si všichni mohli prohlédnout výsledky snažení druhých a vše porovnat. Prvnáčníci vytvořili Velkou knihu ilustrací k pohádkám, žáci druhé třídy Kalendář událostí ve třídě, třetíci Knihu kamarádů, čtvrtá třída Deník školního roku a Dobrodružné příběhy, pátá třída Knihu bajek, šestáci kuchařku s názvem 23 malých zázraků aneb Vaříme podle žáků šesté třídy (ochutnávka specialit byla na jedničku), sedmáci Plno bajek za pár babek, osmáci

Lyrické pohledy, devátá třída knihu Experimentální poezie a ve spolupráci IX. a VIII. třídy vznikla kniha Trochu smíchu v limeriku. Svou tvorbu představili i odvážní jednotlivci, např. Anička Lundáková a Vanessa Wischinová. K vidění byly i knihy určené k výuce, např. herbář rostlin, Naše houby, Bezobratlí.

Všichni účastníci zapojení do projektu se opravdu snažili, aby vzniklo zajímavé dílo a aby bylo co nejlépe prezentováno před druhými. Děti si výstavu prohlížely s nadšením a oceňovaly tvorbu jiných žáků. Jen nám bylo líto, že jsme nenaplánovali pro prezentace ještě delší čas. Autoři chtěli předčítat z textů delší ukázky a měli připravené i otázky pro posluchače nebo kvíz, ale to jsme všechno nestihli. Aktivita dětí předčila očekávání. Výstava tedy přešla v putovní, aby si ve třídách mohli všichni přečíst alespoň ukázky z knih. Oslava Dne knihy se vydařila.

Další literární soutěž skončila

27. března 2015 byly slavnostně vyhlášeny výsledky literární soutěže pro žáky Masarykovy ZŠ Obecnice na téma Barvy v nás a kolem nás. Chlapci a děvčata se snažili prostřednictvím barev vyjádřit své pocity, zachytit nálady, popsat přírodu i věci, které mají rádi. 77 přihlášených autorů vytvořilo 79 literárních prací. Nejvíce byla zastoupena poezie. Z próz převládaly pohádky. Většina mladých literátů se opravdu snažila zaujmout svými nápady, vyjadřováním, využitím prostředků. Se svou tvorbou se dokonce zapojili i někteří rodiče, což nás také potěšilo – mohli bychom vytvořit další kategorii.

Kdo se dostal do vedení (vždy od prvního místa)? *1. kategorie A:* Dita Kadlecová - Nové barvičky; Vanessa Cifraiová - Příběh o čokoládě; Společná práce žáků II. třídy - Hnědá. *1. kategorie B:* František Mrázek - Barvy; Tereza Dvořáková - O bílém království; Barbora Oktábcová - O černém pejskovi. *2. kategorie:* Štěpánka Strnišťová - Barvy nám malují příběh; Aneta Veverková - Barevná paleta; Filip Veselý - Barvy okolo nás. *3. kategorie:* Marie Marešová - Jak to vidím já; Veronika Žofková - Co mi říká barvy; Lukáš Kovařík - Barvy na pastelkách.

Vítězní autoři byli odměněni knihami a potleskem spolužáků. Poděkování si zaslouží všichni účastníci soutěže i za to, že překonali pohodlnost a snažili se uplatnit svoji kreativitu.

(pokračování na str. 5)

(dokončení ze str. 4)

Máme za sebou další NOC S ANDERSENEM

V pátek 27. března 2015 se ve škole sešli milovníci knih, aby společně prožili další Noc s Andersenem. Hlavním tématem letošního (již patnáctého) ročníku se pro nás stala tvorba Jana Drdy.

Program začal setkáním v tělocvičně. Děti se rozdělily do skupin a mohly začít s plněním úkolů, mezi které patřilo např. poskládání rozstříhaných údajů o spisovateli a jeho díle, vyluštění tajenky, hádání pohádek podle textu písničky. Zajímavým zpestřením byl dopis, který „nocležníkům“ zaslal režisér Jiří Troška. Následovala večere a poté další úkoly. Děti se ve skupinách přesunovaly na různá stanoviště, kde vymýšlely léčivé lektvary, malovaly své městečko na dlaně, hádaly hádanky, předvedly fyzickou zdatnost při překonávání překážek, stříbě míčkem na prasátko, sbírání jitrnic (bohužel jen papírových). Zajímavě využily své znalosti módy k tomu, aby oblékly volky (ty, co jeli pro Dařbujána) do slušivých oblečků z krepového papíru. Tady se některé skupiny opravdu vyřádily. Počínaje lesnickou kamizolou přes vojenské maskáče až po apartní plavečky a sluneční brýle. Další akcí byl tradiční světýlkový průvod kolem školy. Pak už jen hodnocení, předání pamětního listu a už na kluky a holky čekaly připravené pelíšky.

Ráno se nikomu moc vstávat nechtělo, ale chuť na koláčky z místní pekárny vytáhla děti ze spacáků. Noc s Andersenem skončila a 55 dětí se rozešlo do svých domovů. Všichni se mohou těšit na příští rok. Snad se akce povede tak jako ta letošní.

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY

- 12. března vyrazili žáci šesté třídy za kulturou. V Divadle Antonína Dvořáka zhlédli představení Škola základ života. Líbily se zvláště písničky.
- 17. března získávali šestáci nové dovednosti z oblasti práce s knihou v Knihovně Jana Drdy v Příbrami. Sedmá třída se podobné akce zúčastnila 7. dubna.
- 20. března všichni sledovali podívanou, kterou připravilo Slunce s Měsícem na obloze. Zatmění Slunce zanechalo v pozorovatelích pěkný zážitek. Děkujeme firmě Optik Otto – panu Otakaru Pokrupovi a paní Jarmile Matuškové za zajištění speciálních brýlí, jejichž prostřednictvím jsme si mohli zajímavý úkaz vychutnat.
- Členové Klubu mladého diváka se 26. 3. dobře pobavili na představení Hvězdné manýry. Hra amerického dramatika Michaela Mc Keevera příjemně překvapila.
- V posledním březnovém týdnu probíhala třídní kola soutěže v recitaci. Pět nejlepších recitátorů z každé třídy postoupilo do školního kola, které se uskutečnilo 13. dubna. Vítězové postoupili do soutěže v místní knihovně.
- Ve školní družině se uskutečnil Velikonoční jarmark. 25. března si mohli zákazníci koupit pomlázky a různé velikonoční dekorace.
- 1. dubna proběhly ve škole Velikonoční dílny. Žáci si mohli vybrat z nabídky různých aktivit, např. tvoření velikonočních dekorací nebo práníček, malování kraslic, velikonoční pečení, pletení pomlázek atd. Zájemci mohli pátrat po historii Velikonoc. Nechyběl ani velikonoční sportovní turnaj. Každý si přišel na své.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Dne 31. března do MŠ přijela lektorka z ekocentra Čapí hnízdo s naučným programem „U vody“. Velice zajímavým a poutavým způsobem děti seznámila s rostlinami a živočichy žijícími u vody a ve vodě, ukázala jim škebli říční a vysvětlila, kde se berou perly, jak se vyvine z malého vajíčka skokan zelený a plno dalších zajímavostí. Děti se naučily básničku, zahrály si „Na vodoucha“, který schraňuje pod vodou vzduchové bubliny, zcvičily si jako „znakoplavka“. Také si z papíru vyrobily červíka. Jako vždy jsme strávili s paní lektorkou velmi příjemné, zábavné a poučné dopoledne.

Ve čtvrtek a v pátek těsně před Velikonocemi (o velikonočních prázdninách) jsme si s dětmi obarvili a nabatkovali vejce v cibulovém nálevu, upekli velikonoční jidášky, vyrobili dekorativní zápichy, nezapomněli jsme si připomenout velikonoční koledy, abychom náležitě mohli oslavit svátky jara.

HISTORIE A SOUČASNOST ŠKOLNÍCH JÍDELEN

Z historie školního stravování

První náznaky školního stravování se v naší republice objevily krátce po druhé světové válce v podobě přesnídávek, podávaných všem dětem ve školách v zájmu zlepšení jejich celkového zdravotního stavu. Krátce nato začaly vznikat první školní jídelny, zřizované spontánně z iniciativy obcí a škol. S rostoucí zaměstnaností žen v 50. letech rostla navíc i potřeba zajistit péči o jejich děti, a to včetně stravování.

Školní jídelny dříve nebyly součástí škol, pouze se škola-mi spolupracovaly. Poplatky, které se za obědy vybíraly, sloužily výhradně k nákupu potravin a jejich výše byla závislá na sociální situaci rodiny. Další výdaje na provoz jídelny plynuly ze státního rozpočtu, případně z rozpočtu obcí. Jídelny byly budovány především v souvislosti s výstavbou sídlišť a zvýšenou porodností v 60. a zejména 70. letech. Horší to ale bylo se zajištěním kvality připravované stravy. Na ní se podepsal zejména nedostatek výkoného strojního i varného vybavení jídelen, problematické zásobování potravinami, jejich kvalitou a šíří sortimentu. Ke zlepšení školního stravování nepřispívala ani absolutní politická nevole zatížit rodiče sebemenším zvýšením poplatků. Přesto bylo postupně vybudováno více než 10 tisíc školních jídelen, ve kterých se stravovalo 100 % dětí mateřských škol, více než 90 % žáků základních a 65 % studentů středních škol. Podíl dospělých strávníků činil z celkového počtu stravovaných osob jen asi 9 %. Ke stravování totiž nebyli přijímáni tzv. „cizí“ strávníci, pouze pracovníci škol a školních zařízení. Po roce 1990 se podařilo upravit poplatky za stravování od rodičů tak, aby bylo dosaženo uplatnění doporučených výživových dávek.

Jako ukazatel kvality chystané stravy byly vyhlášeny výživové normy, které dosahovaly podle tehdy přijatých odborných poznatků jen asi 70 % potřebné úrovně. Později byl pro snadnější orientaci pracovníků školních jídelen sestaven spotřební koš, jehož dodržování je upraveno vyhláškou a platí dodnes. Spotřební koš vyjadřuje průměrnou měsíční spotřebu potravin podle věkových skupin strávníků a připravovaných denních jídel, zároveň je měřítkem pestrosti stravy.

Příprava pokrmů ve školních jídelnách se vždy řídila speciálními recepturami, které byly pod vedením ministerstva školství a ve spolupráci se Společností pro výživu opakovaně novelizovány a modernizovány.

Ceny pro nejlepší kraslice

Obecnice – V rámci velikonočního tvoření byla letos poprvé vyhlášena soutěž o nejlepší Bečánovskou kraslici. Klubovna v 1. poschodí spolkového domu byla plná kandidátů na deset cen, které byly určeny jako odměna za nejkrásnější výtvořky. Jednalo se převážně o děti mladšího školního věku, ale našly se i dospělé poradkyně. Kluci i děvčata projevili dostatek fantazie.

Pro účastníky byly připraveny barvy, štětce, vosk, svíčky, špejle, mašle a další potřebný materiál, ale i drobné stylové občerstvení.

Jednotlivé práce hodnotila předem stanovaná odborná porota. Té se nejvíce líbila kraslice *Markětky Šamonilové*. Na medailová místa se ještě dostali *Natálka Janáková*, *Mareček* a *Barunka Soukupovi*. Tak snad příště!

(Periskop)

Miroslav Maršálek

Současná situace - zrušením okresů v roce 2003 zanikla výchovná střediska školního stravování na okresní i krajské úrovni. Funkce krajských inspektorů zůstala v krajích sice zachována, ne však ve všech a zpravidla ne v plném úvazku. Ministerstvo školství by se mělo i nadále zabývat péčí o školní stravování, jeho činnost v této oblasti však nebyla v posledních letech prakticky patrná, což se začíná měnit. Ačkoliv je v osnovách základních i středních škol nově zařazena také výchova ke správné výživě v rámci zdravého životního stylu, ministerstvo školství dosud opomíjelo otázky výživy.

R. S.

KNIHOVNA – Spolkový dům Obecnice

Přednáška o zapomenutých Brdských hradech

Dne 25. 3. 2015 se konala ve spolkovém domě přednáška o zapomenutých Brdských hradech. Přednáškou nás provázel pan Jiří Schmidt. Zatím to byl první díl této přednášky, ale je opravdu zajímavé, co je okolo nás takových hradů nebo spíše jejich zůstatků. Přednáška se týkala hradů: Homberk, Drzůvka, Hengst, Třemšín, Vimperk, Strašice, Javor, Hůrka, Valdek. Přednáška měla úspěch a historie těchto hradů také. Zde je něco málo například o hradu Vimperk.

Vznik hradu archeologicky doložen ve 13. stol., patrně souvisel s ochranou těžby železné rudy. Zanikl ve 14. stol. následkem požáru. Snad v souvislosti s vojenskou akcí Karla IV proti zdejším rožmberským držávám r. 1352. Hrad Vimperk se nacházel nedaleko Strašic. Najdete jej nalevo od silnice II/117 ve směru z Mirošova do Strašic, krátce před místem kde je na silnici most přes Klabavu, na skalnatém okraji, nad bývalým brodem.

Hrad, jehož název je nejčastěji spojováno s místním novověkým názvem Vimperk, či názvem Melmatěj, přeneseným z nedalekého mlýna patřícího v 17. století Matěji Wildovi není v známých písemných pramenech nijak zachycen. Středověký objekt zaujal velmi pravděpodobně místo staršího osídlení datovaného do pozdní, či mladší doby hradištní. Stavebníkem středověké fortifikace se pak stal nej-

spíše panovník. Za Jana Lucemburského se hrad velmi pravděpodobně stal součástí rožmberské strašické domény, a jeho zánik mohutným požárem pak lze zřejmě klást do poloviny 14. století v souvislosti s vojenskou akcí Karla IV. Jednodílný hrad na skalnatém ostrohu byl ze dvou třetin obehnan mohutným příkopem s vyhozeným valem, ve zbylé části jej chránil strmý sráz směrem k vodoteči potoka a říčky Klabavy. Na ploše hradu se kromě několika málo významných terénních depresí dochoval pouze obdélný do skály zasekaný objekt.

NOC S ANDERSEMEM v knihovně

Dne 27. 3. 2015 se ve spolkovém domě konala již druhá noc s Andersenem. Pro děti bylo připraveno spoustu zábavy, křížovky, ve kterých děti doplňovali pohádkové postavy, čtený text ve kterém děti hledali názvy pohádek od Andersena ale i jiných spisovatelů.

Dále malovali obrázky Křemílka a Vochomůrky. Při malování měli možnost děti sledovat pohádky z mechu a kapradí. Ještě jsme si připomněly výročí Jana Drdy, protože 4. 4. 2014 tomu bylo sto let od jeho narození. Myslím že se opět noc s Andersenem povedla, dětem se v knihovně líbilo a už se těšíme na další ročník. *Zde je něco málo o Janu Drdovi.*

Jan Drda

Narodil se v Příbrami jako syn dělníka a nalezenkyně. V roce 1921 ztratil matku, která zemřela při porodu dalšího dítěte. Jeho otec se po rozpadu svého druhého manželství dal na pití a od dětí odešel. Jana a jeho sestru Marii pak vychovával dědeček. Měl se vyučit klempířem, ale jeho babička prosadila, aby studoval na klasickém gymnáziu v Příbrami, kde roku 1934 maturoval a začal studovat filologii na pražské Karlově univerzitě.

Od mládí psal povídky i hry pro ochotnické divadlo. Studium filologie nedokončil, zato už od roku 1932 přispíval do novin a časopisů. Svoji románovou prvotinu Městečko na dlani vydal v pouhých 25 letech. V letech 1937 až 1942 byl redaktorem Lidových novin, do kterých přispíval fejetony, črtami a reportážemi. Po osvobození přesídlil do Svobodných novin, později do deníku Práce, aby se v roce 1948

(pokračování na str. 8)

Knihovna - Jan Drda

(dokončení ze str. 7)

vrátil do Lidových novin, tentokrát jako jejich šéfredaktor (do roku 1952).

Po Únoru 1948 zastával významné kulturní i politické funkce. Ve volbách roku 1948 byl zvolen do Národního shromáždění za KSČ ve volebním kraji Praha. Mandát obhájil ve volbách v roce 1954 a v parlamentu zasedal až do konce funkčního období, tedy do roku 1960. V letech 1949 až 1956 byl předsedou Svazu československých spisovatelů.

Významná byla i jeho spolupráce s filmem, především se uplatnil jako autor námětů a scénářů. Ke konci života byl šéfredaktorem týdeníku Svět práce, který v roce 1968 sám založil. Postavil se proti Invazi vojsk Varšavské smlouvy roku 1968 a následné okupaci Československa, za což byl hned roku 1969 z tohoto místa vyhozen. Dne 25. srpna 1968 v Rudém právu vyšel v souvislosti s příchodem sovětských vojáků Drdův článek s názvem „Nezkřivte jim ani vlas, nedejte jim ani kapku vody“. Řada lidí se tímto poselstvím řídila a okupantům, kteří měli problémy se zásobováním, odmítala vodu dávat. Zemřel za volantem svého auta na křižovatce v Dobříši a je pohřben na místním hřbitově. Jeho pohřbu se zúčastnilo na dva tisíce lidí.

Z jeho díla určitě budete znát *Městečko na dlani*, *Němá barikáda*, *Hrátky s čertem*, *Dalskabáty*, *hříšná ves aneb Zapomenutý čert*, *Putování Petra Sedmilháře* a další knihy, některé jeho náměty a scénáře k filmům *Němá barikáda*, *Hrátky s čertem*, *Dařbuján* a *Pandrhola*, *Vyšší princip*, *Zlaté kapradí*, *O princezně Jasněnce a létajícím ševci*, *Nejkrásnější hádanka* ...

Přednáška o Mongolsku

Dne 22. 4. 2015 se od 18.00 hodin ve spolkovém domě koná přednáška o Mongolsku. Přednášet bude pan Karel Škvor. Vstup volný.

BEČÁNOVSKÁ KRASLICE

Dne 4. 4. proběhla ve spolkovém domě soutěž o nejhezčí bečánovskou kraslici. Pro děti byly připraveny vodovky, tempery, vosk, akrylové barvy a jiné. Také bylo připraveno malé občerstvení, aby se dětem a maminkám dobře pracovalo. Účast byla dobrá a tak bylo hodně kraslic a bylo těž-

ké vybírat. Kraslice vybírala stanovená porota a opravdu to neměla jednoduché, protože všechny výrobky byly moc hezké. Nakonec dostaly ocenění všechny děti. Tato akce se povedla a doufám, že si ji příští rok zopakujeme.

(foto Miroslav Maršálek)

(pokračování na str. 9)

Knihovna (dokončení ze str. 8)

Přednáška o Indii

Pokračování: Škola v Mulbekhu

Dne **18. 5. 2015 od 18.00 hodin** se bude konat přednáška o Mulbekhu. Této přednášky se také zúčastní vážený host a to ředitel školy v Mulbekhu pan Tsewang Norboo. Přednášet bude paní Jitka Plojharová. Vstup volný.

Mulbekh je vesnice v Ladakhu, kde organizace Brontosauři v Himálajích už několik let pomáhá se stavbou základní školy. Navíc posílá do školy české dlouhodobé dobrovolníky na výuku angličtiny, PC, výtvarky a ještě krátkodobé dobrovolníky na 14 dní v červenci, aby dětem zpestřili výuku popř. pomohli na stavbě. Do místní školy chodí taky cca 60 dětí, jejichž výuka je sponzorovaná lidmi z ČR. Čech, napsání dopisů do Čech.

KURZ S BLANKOU

Dne **27. 4. 2015 od 17.00 hodin** se koná Kurz s paní Blankou Sýkorovou. Tentokrát bude *kurz tisk, sítotisk, šablonování na látku*. Je možné si dopředu domluvit výrobu vlastní šablony. S sebou vlastní textil. K dispozici jsou látkové tašky nebo polštáře na dozdobení v ceně 50 Kč. Cena kurzu 200 Kč.

Sbírka víček pro Jakuba prodloužena

Sbírka víček pro Jakuba prodloužena **do konce června**.

ZÁJMOVÝ KROUŽEK

Děti ze zájmového kroužku vyráběli velikonoční výzdobu. Pěkně u výroby využili svou představivost a výzdoba se jim moc povedla. Zde je malá ukázka.

ČČK OBECNICE

Český červený kříž Obecnice pořádal **11. 3. 2015 tradiční odběr krve dobrovolných dárců** z Obecnice a okolních vesnic. Odběry organizují dvakrát ročně a právě ten březnový bývá zakončen slavnostním přijetím dárců na Obecním úřadě v Obecnici. Zde pan starosta předává dárcům za odběry medaile Prof. MUDr. J. Janského a dárci se podepíší do pamětní knihy obce. Letos byly předány tři bronzové medaile **Ireně Šilhanové, Vladimírovi Novotnému, Alešovi Hladkému**, stříbrnou medaili převzal **Petr Zima** a zlatou medaili obdržela za 40 odběrů **Věra Poplštejnová**. Dobrovolní dárci se poté přesunuli do Staročeské hospody v Obecnici, kde byli pohoštěni.

Děkujeme všem dárkyním a dárcům, Obecnímu úřadu v Obecnici, všem sponzorům, kteří na organizaci odběrů přispívají a též děkujeme personálu Staročeské hospody za vzorné služby při pohoštění.

Za organizátory
Růžena Průšová a Hana Schnejderová

STŘÍPKY Z MÉHO VANDRBUCHU

Jak se ďábel do bible dostal

Na úpatí Železných hor, zhruba 11 km jihovýchodně od Chrudimi, leží malé městečko Chrast. Původní obec byla založena při nedalekém klášteře benediktinů v Podlažicích, pravděpodobně v 2. polovině 13. století, první zmínky o obci jsou z roku 1318, v roce 1493 je Chrast uváděna již jako městečko. Nejvýraznější dominantou města je čtyřkřídlý barokní zámek, stojící na východní straně náměstí, v sousedství mohutného raně barokního dvouvěžového kostela, jehož hlavní oltář je zasvěcen Nejsvětější Trojici. Historie zámku, bývalého sídla královéhradeckých biskupů, spadá do konce 16. století, kdy v místech dnešního průčelí objektu stávala rychta, kterou dal v roce 1578 Albrecht Slavata z Chlumu a Košumberka přestavět na „Panský dům“. K němu bylo za Markéty Berkové v roce 1605 přistavěno severní zámecké křídlo. Později za biskupů Jana Adama z Mitrovic a Václava z Košínů bylo postaveno východní křídlo s kaplí sv. Jana Nepomuckého, vysvěcenou v roce 1728. V polovině 18. století bylo přistavěno jižní křídlo zámku s hraběcími pokoji a přestavěno průčelí do nynější podoby biskupem Janem Josefem z Mitrovic. Začátkem 19. století byla dokončena úprava vnitřních prostor s nástěnnými malbami podlažického rodáka Antonína Machka. Přílehlá zámecká zahrada vznikla v polovině 19. století za biskupa Karla Hanla. V roce 1903 pak byla upravena dle návrhu proslulého zahradního architekta Františka Thomayera z Prahy. Královéhradecké biskupství užívalo zámek od roku 1660 do roku 1948. Po roce 1948 byly provedeny stavební úpravy v západní části budovy, ve které nyní sídlí městský úřad; ostatní části s nádvořím zabrala vojenská posádka. Po jejím odchodu v roce 1965 byl vnitřní komplex zámku svěřen do péče Městského muzea, které zámek opravovalo až do roku 1973, kdy byly nové prostory opět otevřeny pro veřejnost. V dalších letech pokračovaly opravy stropů v jižním křídle, byla opravena střecha západního křídla, zrestaurovány malby římského sálu a audienční síně, vitrážní okna kaple a tato upravena na koncertní sál. V roce 1991 se zámecký areál stal majetkem města Chrast, které provedlo za podpory Ministerstva kultury ČR poslední úpravy zámku a zámeckého nádvoří. Městské muzeum bylo založeno roku 1893 ředitelem školy Vincencem Paulusem. V muzeu jsou umístěny stálé expozice (věnují se především geologii, paleontologii, historickému vývoji Chrasti, významným osobnostem regionu, zaniklým řemeslům, žakárovým tkalcovským stavům nebo kolekcí cechovních praporců) a výstavní galerie. K nejzajímavějšímu exponátu muzea však patří faksimile (napodobenina) slavné Ďáblovy bible - Codexu gigas. Po prohlídce muzea a exteriérů zámku jsem vyrazil do zámecké zahrady, která se rozkládá na ploše 3 hektarů. Převládají v ní překrásné růže, ale roste zde i řada vzácných dřevin a keřů, např. cypřišek nutkajský, tisovec dvouřadá, jinan dvoulaločný nebo liliovník tulipánokvětý. Mezi zajímavé a taktéž vzácné stromy patří buk lesní (červenolistý) s charakteristickým zbarvením listů a mohutný, rozlehlý buk převislý, vytvářející jakýsi přírodní „tunel“ nad cestou vedoucí skrz zámeckou zahradu. Tento strom je velice rozložitý, jeho koruna by zakryla plochu cca 100 m².

Okolo ohradní zdi zámecké zahrady prochází modře značená turistická značka společně s vyznačenou trasou naučné stezky Chrastecka. Ta následně prochází lipovou alejí, vysázenou v polovině 18. století, na jejímž konci stojí kaplička sv. Jana Nepomuckého, postavená roku 1728 biskupem Václavem z Košínů. Roku 1907 však byla zbořena smřtí a znovu obnovena biskupem Karlem Kašparem v roce 1921. Odtud jsem pokračoval téměř až ke stavením u hráze Horeckého rybníka, kde odbočuje trasa naučné stezky, která mě po chvíli dovedla až do místa, kde kdysi stával podlažický klášter, založený řádem benediktinů při kolonizaci území. Zdejší klášter je poprvé připomínán v roce 1159, ale založen byl pravděpodobně o něco dříve. Jeho zánik je

pak spojen s husitským tažením do východních Čech na jaře roku 1421. Obnoven už nebyl. V místě zaniklého benediktinského kláštera dnes stojí barokní kostel sv. Markéty, trojlodní bazilika s dvojicí věží, postavená v letech 1696-1721, s hodnotným zařízením a čtyřmi freskami ze života Krista. K zaniklému podlažickému klášteru se vztahuje záhadná pověst. Podle ní žil v klášteře mnich, který zhřešil. Aby se vyhnul přísnému trestu, oznámil, že napíše za jedinou noc největší knihu, obsahující všechny vědomosti světa. Dostal veškerý potřebný materiál a pustil se do díla. O půlnoci mu bylo jasné, že nemůže úkol zvládnout a přivolal si na pomoc samotného ďábla. Ten za něj celé veledílo sepsal, biblické pasáže ovšem s velkým sebezapřením, odporem a nechutí. Za to mu mnich přidal do knihy jeho obrázek. Tak nějak takhle měla podle pověsti vzniknout Ďáblova bible - Codex gigas („obrovská kniha“). Původ Codexu gigas není znám, s největší pravděpodobností však skutečně vznikl v podlažickém klášteře mezi lety 1200 až 1230 a je podle všeho dílem jediného člověka. Codex gigas obsahuje 310 pergamenových listů, které jsou pravděpodobně vyrobeny z teletiny. Stránky mají rozměry 890 x 490 mm a celé dílo váží 75 kg. Codex gigas proslul ze dvou důvodů - tím prvním je skutečnost, že je pokládán za největší dochovaný středověký latinsky psaný rukopis v Evropě. Druhým důvodem je velký celostránkový portrét ďábla, který je vyobrazen na jinak prázdné straně 290 (odtud vzešlo druhé pojmenování rukopisu - Ďáblova bible). Dílo se v současné době nachází uložené v Národní knihovně ve Stockholmu.

Pokud se budete po stejné trase vracet zpět do centra města, tak můžete celé 2 km přemýšlet, jak to s tou Ďáblovou biblí doopravdy bylo. Inspirací vám může být třídílný TV film s názvem Ďáblova lest, který podle námětu a scénáře Arnošta Vašíčka natočil v roce 2009 režisér Jiří Strach. Kdo má rád mrazivé a tajuplné příběhy, tak si tento napínavý kriminální příběh inspirovaný existencí tajemné Ďáblovy bible určitě nenechá ujít. Uff, mě právě zamrazilo.

Z cest Vás všechny zdraví
Martin „Párek“ Jarolímek

LÉKAŘ A VY • Co je jinak na gynekologii

Lékařská věda kráčí kupředu tak rychle, že se řada pacientek nestačí divit, jak se vyšetřovací a léčebné postupy od minulé návštěvy změnily. Vezměme jednotlivé části gynekologické a porodnické péče po pořádku. Ještě v době mého nástupu do praxe bylo běžné, že na první gynekologické vyšetření chodily dívky po dosažení 15. roku věku většinou skupinově celé deváté třídy. Dnes přichází děvče na gynekologii v době, kdy potřebuje něco řešit nebo když má nějaké potíže. S gynekologií se ale nepřímo setká u dětského lékaře mnohem dříve v souvislosti s očkováním proti virům, které se podílejí na vzniku nádoru na děložním hrdle. Očkování není povinné a ve věku do 14 let je hrazeno ze zdravotních pojištění. První kontakty s gynekologií bývají nejčastěji kvůli hormonální antikoncepci. Před 30 lety byly na trhu preparáty, které bylo možno spočítat na prstech jedné ruky. Dnes je jejich výběr takový, že není možné, aby si je gynekolog všechny zapamatoval. A tak máme tabulky podle složení, dávky, schématu užívání, ceny... První antikoncepční preparáty měly o řád vyšší hladinu hormonů než ty dnešní, bylo třeba vyšetřovat jaterní funkce, po nějaké době užívání tablety na čas přerušit... Dnešním dívkám to musí připadat jako science fiction. Nitroděložní tělíska už jsou vyráběna i pro dívky, které ještě nerodily a dokonce některá už jsou kombinací s hormonálním účinkem. Pro ty, které zažily DANU nepředstavitel. Po období antikoncepce obvykle přichází těhotenství. A tady jsme zase v úplně jiném světě. Pamatuji doby, kdy se stáří těhotenství určovalo jen podle růstu dělohy. Takže diagnosa někdy kolem osmého devátého týdne, počet plodů byl jistý až při porodu, vývojové vady se vylučovaly tak, že starší rodičky podstupovaly paušálně z důvodu věku raději odběr plodové vody... Dnes je pozitivní těhotenský test jen několik dnů po vynechání menses, ultrazvuk vyloučí nejdůležitější vývojové vady už ve 12. týdnu, počet plodů je jasný od počátku, kdo v polovině těhotenství neví pohlaví svého potomka skoro není in... Kdo se rozhodl po letech pro další těhotenství, se nestačí divit. Krom krevní skupiny ještě vyšetření cukru, očkování Rh negativních těhotných, možnost zjistit vývojové vady z krve maminky... A všechno s cílem bez-

pečnějšího průběhu těhotenství, porodu i osudu nového človíčka. I sám porod doznal mnoho změn, kdo z dnešních babiček by si nepamatoval ty naskládané křičící „vánočky“ na vozíku a tatínky křičící pod okny porodnic? Rodičky si dnes mohou zvolit „porod bez bolesti“, tatínka u porodu, nadstandardní pokoje... V další životní etapě se ženy dostávají do pravidelné preventivní péče, která je prevencí především nádorových nemocnění ženských pohlavních orgánů. Ještě na konci osmdesátých let bylo v celém okrese několik stovek onkologických cytologií ročně a posílaly se do Prahy. Dnes je jich v Příbrami kolem 25 tisíc/rok. Ultrazvuk je běžnou součástí gynekologického vyšetření v průběhu celého života ženy, ale mnoho zdravotníků si ještě pamatuje „obživlé“ myomy u žen na hranici přechodu nebo téměř vykrváčené pacientky s mimoděložním těhotenstvím. Opeřovalo se vždy technikou otevřeného břicha a pracovní neschopnost po odstranění dělohy byla až 12 týdnů, dnes ženy s lehkou prací jsou při nekomplikované péči za 3 týdny v zpět v procesu. Kyretáž je jednodenní výkon, mnoho pomůcek a materiálu je na jedno použití, ženy s nežádoucím těhotenstvím nemusí před komisi, která o jejich osudu rozhodne... Pro postupně narůstající počet párů, kterým se z nejrůznějších důvodů nedaří těhotenství, nabízí služby řada center asistované reprodukce a s narůstající úspěšností je možné snižovat počet přenašených embryí a omezovat tak další rizika nového těhotenství. Po skončení fertilního věku prožívají ženy ještě mnoho let v období menopausy, tedy přechodu. Ale ani tady péče o ženy nekončí a s dobou dávno minou je nesrovnatelná. Mamografy, ultrazvuky, vyšetření na okultní krvácení, vyšetření osteoporózy jsou běžnou součástí péče o ženy, ne všechno hradí pojišťovny, ne všechno se odehrává přímo v ordinaci registrujícího lékaře, ale v době mého začátku praxe nebylo nic z toho ani myslitelné. Samozřejmě řada věcí se dá zdravotnictvím vytknout a dal by se o tom napsat stejně dlouhý článek, řada výhod přináší na druhou stranu i některé negativní dopady a i o tom by se dalo dlouho polemizovat. Cílem článku nebylo namalovat gynekologii a zdravotnictví na růžovo, jen se trochu zamyslet nad tím, jak čas rychle utíká. **Drsvo**

Vše o Tvém skvělém mozku a jak ho cvičit (John Woodward)

Hmat – kůže je největší orgán našeho těla. Má mnoho funkcí, jednak plní ochrannou funkci jako bariéra proti průniku infekce do těla, nejdůležitější je ale poskytování informací o našem okolí. Činí tak prostřednictvím milionů smyslových buněk citlivých na různé druhy vnějších podnětů, od jemného dotyku po ostrou bolest. Do mozku tak neustále proudí informace z asi osmi milionů kožních čidel. Některé oblasti kůže jsou mnohem citlivější než jiné, mezi ty nejcitlivější patří konečky prstů, naopak nejméně citlivou částí těla je oblast uprostřed zad. Mozek silně reaguje na každou novou informaci z kůže, ale přizpůsobuje se některým trvalým nebo opakujícím se podnětům tím, že se odezva na ně snižuje. Tento jev se projevuje u všech smyslů, ale u hmatu je nejvýraznější. Proto si za chvíli neuvědomujeme brýle na nose a pokud si je posuneme nahoru na hlavu, můžeme je pak dlouho hledat :-)).

Teplotní receptory v kůži zaznamenávají rozdíly v teplotách, ne absolutní hodnotu. Přesvědčit se můžete jednoduchým pokusem. Vezměte tři hrnky. Jeden naplňte vodou studenou, druhý horkou (co snese prst) a třetí jen vodou

mírně teplou. Namočte prst jedné ruky do studené a druhé ruky do horké vody asi na jednu minutu. Pak dejte oba prsty do hrnku s vlažnou vodou. Jednou rukou ucítíte chlad a druhou teplo. Už víte jakou a proč? :-))

V kloubech a svalech máme senzory, které registrují jejich pohyb, napětí a uvolnění a pomáhají nám s udržením rovnováhy a chrání svaly před poraněním. Informace z nich přicházejí do mozku a my mu jednoduchým pokusem můžeme pěkně „zamotat hlavu“. Sedneme si na židli, zvedneme pravou nohu nad zem a kroužíme chodidlem ve směru hodinových ručiček. Pak začneme pravou rukou psát do vzduchu číslici šest. Pro tělo je obtížné pohybovat končetinami v protichůdném směru, zvláště pokud jde o končetiny na stejné straně. A tak se u většiny z nás změní pohyb chodidla na opačnou stranu nebo začneme šestku psát v protisměru :-)).

Když se člověk poleká (... vstaly mi vlasy hrůzou na hlavě...) nebo je mu zima, drobné svaly v kůži napřímí vlasové váčky. Kdysi dávno, když naši předci byli ještě chlupatí, jim tento mechanismus umožňoval opticky se zvětšit a zvýšit tak šanci na zastrášení nepřítele, nebo zvýšil izolační schopnost srsti. Z těch dob nám už zbyla jen husí kůže. S tou už sice nikoho nezastrašíme, ale přece jen nás dostane do stavu ostražitosti. :-)).

Upravila **Drsvo**

Eva Hölzelová: HVĚZDNÁ OBLOHA / VII.

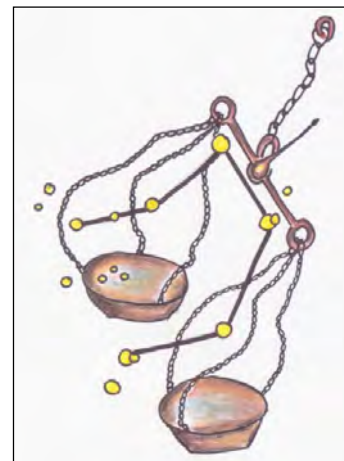
V roce 2013 vydala paní Eva Hölzelová knihu Hvězdná obloha, příběhy souhvězdí na severní obloze s krásnými ilustracemi paní Renaty Petříčkové. S laskavým svolením autorky se v Obecnickém zpravodaji objevují úryvky z této velmi zajímavé a čtivé knihy, v níž zpracovala řecké mýty vztahující se ke 37 souhvězdím, a tak vzniklo 18 povídek. S ohledem na rozsah Zpravodaje je možná vždy jen malá úprava z povídky. Zájemci si ke knize jistě cestu najdou ☺.

Panna a váhy: Astraia se těšila na každý soud, když její otec Zeus usedl na zlatý trůn k výkonu soudcovské moci a její matka Themis, bohyně zákonného pořádku, stála za ním a držela v jedné ruce meč a ve druhé váhy. Vedle ní pak bohyně spravedlnosti Diké. Astraia se zájmem poslouchala výpovědi svárlivých bohů, otázky přísedících, reakce obviněných i žalujících a s napětím očekávala verdikt. Pokukovala dolů na Zemi a bylo jí divné, že se tam žádné

soudy nekonají, a že lidem mnoho hanebných skutků projde bez potrestání. Rozhodla se, že to napraví a naučí lidi výkonu spravedlnost, jak to viděla u svých rodičů. Půjčila si od své matky váhy, ale musela jí slíbit, že když lidé právo nebudou ctít, vrátí se na Olymp a ponechá je svému osudu. První soud se konal v městečku Elis a soudce Nikias měl

rozsoudit dvě ženy, Eunike a Akantu, které se přely o novorozence. Jedné dítě zemřelo a vzala ho té druhé. Každá před soudem tvrdila, že je její. Když dostaly úkol uklidit Augiášův chlév plný špíny, pavouků a jiné havěti, Akanta se přiznala, že dítě není její. Zpráva o moudrosti Astraie a jejích váhách, které se při každé nespravedlivosti vychýlily, se roznesla po Zemi. Postupně se ale soudci stávali úplatnými,

lidé byli pomstychtiví a zákeří, až přetekla ta poslední kapka. Charitona, syna řezbáře Stavrose, unesl bohatý obchodník Damianos a udělal z něj svého otroka. Aby proti němu nemohl svědčit, nechal mu vyříznout jazyk a u soudu se hájil na radu soudce Tychona falešnou smlouvou o tom, že otroka řádně koupil. Marně Astraia poukázovala na váhy, které se úplně převážily. Po nespravedlivém soudu se nechala bohem Merkurem odvézt zpět na Olymp a vrátila matce Themidě její váhy. „Lidstvo je nepoučitelné, ale musela jsi na to přijít sama. A že si přece jen zaslouží naši ochranu, na to budeš taky muset přijít sama“ řekla tajuplně její matka. Zeus pak poslal Astraiau na oblohu jako Pannu a vedle ní umístil Váhy.

Souhvězdí Panny je typickým jarním souhvězdím. Je vidět od února a kulminuje v dubnu. Je druhé největší na obloze a nejjasnější hvězdou je modrobílá Spica, česky obilný klas. V Panně se nachází velmi mnoho galaxií.

Souhvězdí Váhy leží na jižní obloze a ze střední Evropy je nejlépe vidět v květnu a červnu. Je to velké souhvězdí, ale má jen dvě jasné hvězdy. Řekové je přiřazovali do souhvězdí Štíra a nejjasnější hvězdy Vah se jmenují jižní a severní klepeto.

Evas

Budu včelařem

Úvod – Proč chovat včely - 1. díl

Včelařství je ušlechtilá a zábavná činnost. Dává lidem radost ze smysluplné činnosti a nenahraditelný pocit souměřitelnosti s přírodou. Není mnoho oborů, které by se mu mohlo v přínosu pro společnost vyrovnat. Práce se včelami oslovuje především střední a starší generaci. V posledních letech je však také zřetelný nárůst počtu mládeže, která chová včely nebo vstupuje do včelařských kroužků, jejich počet má celorepublikově vzrůstající tendenci. Existuje také mnoho lidí, kteří by se chtěli včelaření věnovat, ale z různých důvodů odkládají konečné rozhodnutí skutečně začít. V našem seriálu se budeme snažit toto rozhodnutí usnadnit a provést čtenáře přes všechna úskalí, která by mohla jeho chuť stát se včelařem negativně ovlivnit.

Zabývá – li se člověk myšlenkou na včelaření, měl by si zodpovědět několik zásadních otázek. První z nich je: Proč chci chovat včely?

Zdánlivě jednoduchá otázka má však celou řadu odpovědí. První, která se nabízí, je pokračování v tradici, kdy včelařil otec nebo děda a potomci pokračují v jejich díle,

protože měli v životě příklad hodný následování. Častý důvod je mít od vlastních včel kvalitní med, který mnohonásobně předčí prapodivné pasty vydávající se za med, které jsou k vidění v obchodních řetězcích. Včelařením lze zajistit své rodině pravidelný přísun zdravé, trvanlivé potraviny bez chemických přísad. Nadbytkem medu poté podělit i další příbuzné, nebo ho bez problému prodat známým a získat finanční prospěch. Relaxace a uklidňující činnost je v dnešní uspěchané době přepych, za který se často draze platí. Bývá to velmi častý důvod pořídit si několik včelstev u přetížených vedoucích pracovníků a manažerů. Tichý a klidný bzukot spokojeného včelstva a blahodárné působení jeho bioenergie na lidský organismus má větší osvěžující

(pokračování na str. 13)

Proč chovat včely

(dokončení ze str. 12)

účinek než leckteré fitness centrum. Přiblížit se na dotek přírodě a jejím zákonitostem, to už velká část současné populace nedokáže. Včela a její tajemný život nám to beze zbytku umožní. Pomoc české krajiny. Včela se svojí opylovací činností je zárukou, že se naše příroda s pestrou biodiverzitou nepromění ve step. Velká zahrada nebo sad u rodinného domu či vesnického stavení osázená množstvím ovocných stromů a keřů může díky několika včelstvům umístěných v jejich těsné blízkosti zvýšit své výnosy ovoce o netušená množství, díky bezprostřednímu pravidelnému opylování včelami. Společná činnost, zábava, záliba vždy spojovala jedince různých povah, názorů a pohlaví. Včelaření s někým blízkým, přítelem či kamarádem je vždy dvojnásobná radost ze vzájemné pomoci, výměny názorů, zkušeností, nápadů a myšlenek, které se zabývají včelami. Je v podstatě nepřeborné množství důvodů, proč se stát včelařem.

Tímto tématem se zabývalo v historii od Aristotela až dodnes mnoho myslitelů a filozofů. Přečtěme si, jak včelařství popisoval v r. 1904 přírodovědec a filozof Tony Kellen ve své Knize o včelách.

Kapitola 17. Včelařství zjemňuje cit lidu a rozhojňuje jeho vzdělání. „Není zvířete na zemi, jehož chov poskytuje tolik povzbuzujícího a zajímavého jako chov včely. Společnost tato zachovává přísně nejvyšší zásady: rozdělení práce, odstranění všech členů neschopných a zbytečných. A proto jest ji doporučovati mládeži, ježto je jisto, že je s to, aby ji odvrátila od návštěvy hospod a všelikých prostopášných zábav. Posléze záleží půvab včelařství také ještě na nesnážích, které jsou s ním spojeny. Proto nám nebude s podivem, vzpomeneme-li si, že také námořníka a horníka nebezpečností spíše vábí, a vědomí, že je překonal vlastní silou a obratností, skýtá mu skvělý požitek a vědomí i hrdost stavovskou. Mnohý udatný ochránce vlasti, ozdobený záslužnými kříži, utíká zhusta před jedinou bzučící včelou. Včelař tedy potřebuje i značně mnoho chladnokrevnosti. Lidé bojácní a nervosní nehodí se za včelaře. Zvláštní vliv, jaký má včelařství na domácí výchovu a mravy vylíčil hrabě Stosch: občanské společnosti chybí zvyk žítí v rodinném kruhu jako včely. Rodinná autorita jest základ veškeré výchovy. Jak by však nebyla tato vážnost podkopána, když otec rodiny zanedbává nejsvětější své povinnosti a každý volný okamžik stráví mimo dům, zhusta v nejhorší společnosti, kde naň číhají nejrůznější pokušení, nezná jiné touhy, než po surovém požitku a uvrhne ženu i děti nestřídmostí a pitím do nouze a bídy? Zde třeba vzbuditi smysl pro domácí krb a radost z práce, která nespočívá jedině na dosažení peněz. Práci takovou je právě včelaření. Poskytuje radosti a poutá k rodinnému krbu. Zdá se, že je to tvrzení smělé, není však než zkušeností nezvratnou, že není včelaře nedbalého a lenošného. Není mezi včelaři jediný, který ubíjí volný svůj čas v hostincích, nebo lenoší. Včelaři jsou bez výjimky nárůdkem pracovitým a šetrným. Baron Berleps praví o nich dále: Jest věc dokázaná a nepopře ji nikdo, že skoro všichni včelaři jsou lidmi dobrými. Včelařství je něco tak čistého a ušlechtilého, že nečisté duše se ani odhodlati nemohou, aby se jím zaobírali. V rodinách včelařů je svornost, střídmost a spokojenost domovem. Morálního tohoto vlivu, jímž včelařství působí, jest si skoro tolik vážiti, ne-li více, než hmotného zisku, jehož poskytuje, a vlády by měly tuto okolnost opravdově uvážiti.“

Bc. Jiří Roub

Jubilea v dubnu slavili a slaví

Iva Stočesová 50 let
Eva Svobodová 60 let
Magda Kolářová 50 let
Jana Vyšínová 75 let
Soňa Ježková 50 let
Karel Peták 65 let
Jiří Kryll 70 let
Bohumil Svoboda 60 let
Vojtěch Karasz 50 let
Květoslav Koukal 85 let

Jubilea v květnu budou slavít

Vanda Tumpachová 50 let
Květa Poplštejnová 80 let
Marie Trnečková 65 let
Dagmar Šemberová 60 let
Hana Lukešová 50 let
Jana Paboučková 60 let
Hana Hrubá 65 let
Josef Šembera 65 let
Martin Sirotek 50 let
Václav Pistora 65 let
Jindřich Karpíšek 80 let
Ladislav Slančík 50 let
Václav Uzel 90 let

Přejeme hodně zdraví a pohody do dalších let

Zprávy z Rezervace

Tak se nám probudilo jaro, živočichové vylézají z nor a pelíšků a v naší rodné obecní rezervaci je vidět i slyšet pohyb. To začal správce Nerv prohlížet všechny kouty CHKOO - Rezervace Obecnice (pro neznalé – areál koupaliště a Slavoje) a hledat, kde

co před zimou zapomněl položeného. Nad tím dnem dohlíží živočich Čak, aby si správce neublížil nebo aby mu někdo neublížil. Je to takový ochránce Rezervace, protože má na to postavu. My živočichové a živočišky se těšíme, že naše CHKOO bude příkladem pro vznikající CHKO Brdy a v Brdech bude dobře postaráno o přírodu i veškeré živočišstvo včetně lidského. **Novinkou v naší Rezervaci** je to, že se v naší společné noře **nebudou vypouštět oblaka dýmu z tabákových tyčinek** (pro neznalé – v Restauraci Rezervace – Koupaliště se od letoška nekouří, venku si hulte, jak chcete). Je to přínosem pro přírodu a pro nás živočichy, kteří jsme se odnaučili kazit si kouřením zdraví.

Jinak se těšte, **VČCR v běhu na lyžích** se bude konati **30. května**. Už si připravte vše co bude potřeba.

Zprav. Rezervace Preck

Slavoj Obecnice / STOLNÍ TENIS

Ahoj všem, máme za sebou úspěšný vstup do play off! V semifinále jsme vyřadili Březnici "B" v poměru 2:0 na zápasy. První zápas na domácí půdě jsme po velké bitvě vyhráli 10:7. Následující den se hrála odvěta v Březnici, kterou jsme ovládli 9:3 a postoupili do vysněného finále! V něm nás čeká vítěz druhého semifinále Březnice "A".

Pozvánka na finálové zápasy: 18. 4. v Březnici, 19. 4. od 10 hodin v Obecnici, případně 25. 4. od 17 hodin v Březnici. Všechny srdečně zveme a prosíme o podporu.

"B" týmu se nakonec povedlo projít celou sezonou bez ztráty jediného bodu! :-)

Poslední výsledky "B" týmu:

TJ Slavoj Obecnice B – TJ Spartak Rožmitál B 14:4
TJ Slavoj Obecnice B – TJ Spartak Čenkov B 10:8

Konečná tabulka:

1. TJ Slavoj Obecnice B	281 : 115	66
2. Sehadz Příbram	222 : 174	42
3. TJ Spartak Rožmitál C	218 : 178	39
4. TJ Spartak Rožmitál B	212 : 184	39
5. TJ Spartak Čenkov B	222 : 174	38
6. TJ Tatran Sedlčany D,		
7. TJ Tatran Sedlčany C,		

8. TJ Sokol Voznice A, 9. TJ Sokol Hluboš,
10. SK Březnice C, 11. TJ Sokol Drahlín A,
12. SK Březnice D

Po úspěšné sezoně "B" týmu skončila již také soutěž našeho "C" týmu. Ten měl předsezónní cíl skončit do 3. místa a díky mocnému finiši přesně tohoto umístění dosáhl. Třetí místo v konečné tabulce také může být za jisté konstelace vstupenkou do Okresního přeboru. Gratulujeme!

Poslední výsledky "C" týmu:

TJ Sokol Příbram C – TJ Slavoj Obecnice C	5:13
TJ Klučenice – TJ Slavoj Obecnice C	7:11
TJ Sokol Dom.Paseky – TJ Slavoj Obecnice C	4:14
TJ Slavoj Obecnice C – TJ Tatran Sedlčany E	9:9

Konečná tabulka:

1. SK Chraštice	152 : 100	33
2. TJ Tatran Sedlčany E	141 : 111	28
3. TJ Slavoj Obecnice C	143 : 109	26
4. TJ Sokol Dom. Paseky,		
5. TJ Spartak Čenkov C,		
6. TJ Sokol Příbram C,		
7. TJ Klučenice,		
8. TJ Sokol Drahlín B		

Zdeněk Petráň

Slavoj Obecnice / FLORBÁL – PFL

Sezóna 2014/2015 je u konce!

PFL – Účast s lize PFL skončila pro Bečánovskou bandu bohužel už v osmifinále po stavu 3:1 na zápasy. V play-off jsme narazili na silný tým Gang Bang, první dva zápasy jsme prohráli 6:4 a 7:4. Třetí zápas, který mohl být pro soupeře rozhodující, měl úplně jiný scénář - byla to vyrovnaná bitva, kde se štěstí usmálo na nás, a tak jsme zkomplikovali soupeři cestu do čtvrtfinále. Po dvou brankách Lukáše Stejskala a jedné brance Lukáše Riegla jsme vyhráli 3:2 a prodloužili tak sérii. Hned druhý den jsme se utkali znovu a bohužel při velké přestřelce jsme prohráli 8:6, a tím pro nás sezóna skončila. Umístění v tabulce soutěže PFL - „krásné“ čtvrté místo, takže první sezónu hodnotíme úspěšně. Slavoj Bečánov bude pokračovat v PFL i v sezóně 2015/2016.

I přesto, že sezóna skončila, trénovat jsme nepřestali a už jsme se zúčastnili i **Velikonočního turnaje v Jincích**, kde jsme vybojovali bronzové medaile, k naší smůle - jen o jeden inkasovaný gól méně a byly by medaile stříbrné :-). Celý tým doufá, že to nebyl poslední turnaj, na kterém jsme se představili před rozběhnutím nové sezóny PFL, která začne během září.

Jako kapitán tohoto skvělého týmu, který je vždy připraven dosáhnout co nejlepšího výsledku, bych na závěr chtěl říci, že jsem na celý tým hodně pyšný a díky za to všem! Těší mě, že jsme se sešli tak skvělá parta. Za každého člena, který obléká dres Slavoj Bečánov jsem velice rád, počítáme s ním i pro další ročník a doufám, že jako tým zabereme ještě více a další sezóna pro nás bude úspěšnější! Děkuji i všem fandům, kteří nás chodili podporovat a zápas od zápasu jich přibývalo. **LS**

Foto Ung.

FOTBAL • neděle 19. 4.

Slavoj Obecnice – SK Vrtule Láz
branky: Zdeněk Petráň, Aleš Hladký

2 : 0

ZA TAJEMSTVÍM BRDSKÉHO PRALESA (Po stopách Brdského predátora)

Dobrodružně-humorná sci-fi • Kapitola II

Řadí v Brdech predátor?

Pečlivě jsem papíry roztřídil. V podstatě šlo o několik starých novinových výstřížků a zbytek tvořily volně sypané listy, patrně z jakéhosi deníku či záznamníku. Při prohrabování tou hromádkou zažloutlých lejster jsem si opět nemohl nevzpomenout, jak jsme jako kluci vyráběli různé výhružné listiny nepřátelským partám a schválně jsme je opalovali nad ohněm, aby měly tu správně zlověstnou patinu. Pálili jsme je nad svíčkou, protože takto jsme si představovali, že má vypadat správně tajemná zpráva. Listiny z pouzdra sice ohořelé nebyly, ale jejich okraje se drotily úplně stejně. Některá místa na nich byla tak zašlá, že jsem se mohl dopředu rozloučit s jejich rozluštěním.

Zamířil jsem kužel světla stolní lampičky na svůj objev a systematicky rozdělil na jednu stranu výstřížky a na druhou text, psaný úhledným rukopisem. Nejprve jsem svou pozornost věnoval novinovým zprávám. Už po prvním zběžném zkouknutí mi jejich titulky doslova vyrazily dech a hned jsem se pídil po datu vydání, zda nejde o silvestrovské či aprílové výtisky. Bohužel, neznámý obyvatel brdské vsky neměl zrovna archivářské geny a články nijak blíže neoznačil datumem, ba dokonce nebylo možno určit, jestli se jedná o celostátní nebo místní tisk. Pěkná skrývačka. Jak jsem již ale naznačil, názvy zpráv bych v současné době mohl najít tak leda v Blesku. Uprímně řečeno, jak byste se vy tvářili při četbě titulku jako například: „Řadí v Brdech divá šelma?“ Pod ním následoval tento text.

„V brdských hvozdech se v těchto dnech děje cosi velice podivného. Po nedávném a dosud nevysvětlitelném zmizení dělníka místní továrny na strojní součásti Jarmila Ondráka, který před čtrnácti dny odešel do Brd sbírat ostružiny a již se nevrátil domů, se země jakoby slehla i po horníku z Březových Hor Janu Hovorkovi. I tohoto muže rodina postrádá od právě uplynulé neděle. Jest to s podivem, neb pan Hovorka zná Brdy velice dobře a jelikož se jedná o dosud mladého muže s plné síle, tvrdou prací zoceleného, lze takřka vyloučit náhlou zdravotní indispozici. Ostatně pan Ondrák jest vybaven fyzicky podobně a přec oba silní mužové v brdském lese zmizeli jako jehla v kupce sena. Těžko uvěřit, že by v tomto regionu, byť leckde až nepřístupném, řádila loupežnická rota, obírající a posléze i mordující pokojné houbaře a jiné osoby, docházející do lesa za zdravím. Či snad hrozí v našich borech jakýsi nebezpečný dravec, zástupce zvířecí říše? Toť představa ještě morbidnější. Vlcí a medvědí přec u nás již dávno nežijí a divý jezevec či liška si na dospělého muže jistě sami netroufnou. Jest to opravdu záhada a četníci s hasiči i místními dobrovolníky marně v rojnicích pročesávají jednotlivé úseky brdských hvozdů. Pokud zjistíme nové skutečnosti k oběma podivným zmizením, budeme ctěně čtenářstvo brzy informovat.“ Podepsán jakýsi V. Vaník.

To jsou tedy věci! V brdských lesích si zmizí hned dva chlapi jako hory a nikdo je nemohl najít. Diví jezevci a lišky, musím se zasmát, ti by asi opravdu dospělého člověka o život nepřipravili. Leda, že by měli vzteklinu a pokousali ho. Ale ta se přece hned neprojeví a mít jenom podezření, tak pádím co nejrychleji z lesa do civilizace. Ne, tudy cesta k osvětlení případu nevede. To spíše nějaký gauner, který si někde za bukem Ondráka i Hovorku vyčíhal a pak je zavraždil. Proč ne, to by zase taková zvláštnost nebyla. Přemýšlím si polohlasitě a zvědavě se nořím do dalších

novinových zpráv. Dva z nich v podstatě papouškují a přežvykují to, co bylo již napsáno, byť s redaktorskou zručností. Teprve ta poslední mě opět zaujala. Její titulek je zase prodchnut tajemnem. „Pomátl se snad horník z Březových Hor z přestálých útrap?“ Tento článek byl o dost obsáhlejší než všechny před ním. Autor se v něm znovu rozepisuje

o záhadných okolnostech zmizení obou mužů v brdském újezdu s tím, že po 14 dnech byl koncem srpna (rok však stále není uveden) hajným Václavem Tylšem objeven v místech zvaných Baština muž velice zanedbaného zevnějšku, o němž si nejdříve myslel, že je to nějaký tulák. Nebožák byl na pokraji fyzických i psychických sil, takřka nemluvil, jenom se pořád bázlivě krčil a vyražel výkřiky hrůzy. Byl značně vyhublý, z čehož lesník odvodil jeho delší pobyt v lese, kde patrně zabloudil a živil se pouze syrovými houbami, ostružinami a dalšími plody brdské divočiny. Neznámého odvedl do hájovny, kde mu dal napít a najíst. Po celou dobu cesty k hájence se muž neustále zděšeně ohlížel a lekal jej sebemenší šramot, což na lesníka Tylše činilo dojem, že nalezenec prožil nedávno veliký šok a byl dosud abnormálně vystrašený. Jeho hrůza byla tak neličená, že pomalu nakazil i ostríleného lesáka, který pak raději nespustil ruce z pušky.

Až v bezpečí pevné hájovny muž poněkud pookřál a zajímavým hlasem se ochránci lesa svěřil s neuvěřitelným tajemstvím.

„Zprvu jsem to považoval za zpověď šílence, ale pak mi na mysl vytanuly některé pověsti staršího data, které jsem o divočejších částech Brd slýchával od svého otce i děda. I pár vlastních zkušeností jsem měl, které jsem si nemohl vysvětlit normálním rozumem...“ Četl jsem pln dychtivosti zažloutlý novinový výstřížek. Co tak neuvěřitelného shledal na sdělení nebožáka, možná pomateného muže? Přiznám se, že po přečtení následujících řádek i mně notně spadla čelist. Ten člověk, ano, prokázalo se, že jde o zmizelého horníka Jana Hovorku, bezostyšně tvrdil, že při sběru hub byl napaden několika divokými bytostmi, podobajícími se zplozencům pekla. Byl prý tak zděšen, že se zapomněl jakkoliv bránit. Silně ochlupený a zapáchající lupiči jej v mžiku povalili na zem, vzali mu tlumok s houbami a posléze ho dvojice těch nejsilnějších uchopila za ruce a byl donucen kráčet s nimi dále do hlubin lesa. Po prvotním úleku si mohl konečně své vězňatele lépe prohlédnout a byl zděšen podruhé. Jak by také ne, vedle něho

(pokračování na str. 16)

Řadí v Brdech predátor?

(dokončení ze str. 15)

kráčelo, v samém srdci civilizovaných Čech, pět strašlivých osob výšky obrovitého muže, s divokými obličejí, podobajícími se spíše opičím. Po celém těle byli tito zahaleni hustou srstí a v rukou třímali silné kyje.

Musel jsem se zhluboka nadechnout. Proboha, co to je za blbost! V Brdech, že by přežívali jacísi pravěcí lidé, či spíše obludy typu Yettiho, Big Foota - Saskvače nebo Almastyho? Nemožné, vyloučené! Jenom málo scházelo, abych vybuchnul smíchy. Taková nehoráznost. Už chybí jenom lochneská nestvůrka na Octárně (vodní nádrž v Brdech - pozn. autora). Nemohl jsem si nevzpomenout na klukovská léta, kdy mě pěkně doběhli kamarádi, bratři Mrázové. V té době jsme doslova leželi v knihách pana Foglara, především klub Rychlých šípů námi řádně cloumal. Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří, kdo by to neznal. No, a Mrazíci si dali tu práci, nasmolili doma po večerech „deník Jana Tleskače“ a při jedné výpravě na půdu našeho domu, kde jsme pátrali po starých věcech, mi ho ti dobráčci podstrčili mezi staré naskládané, střešní tašky. Samozřejmě jsem naletěl jako ten poslední hňup a s vyvalenýma očima jsem jim ten poklad ukazoval. Když už to pak Karel se Zdeňkem nemohli vydržet, tak se prozradili řehotem. Upřímně řečeno, při čtení toho starého novinového článku jsem měl podobný pocit jako tenkrát. Nenarařil jsem vše na mne jakýsi neznámý vtípálek?! Což je ale samozřejmě v tomto případě nesmysl. Neumím si představit tu neuvěřitelnou shodu náhod, aby takový ďábelský plán vyšel. Kromě toho, články vypadaly až moc opravdově, evidentně kdysi byly vystřiženy z novin. Znovu jsem však musel jadrně zaklít na adresu člověka, který svůj informační poklad uschoval do podlahy brdského domku.

„Proč sis, sakra, nedal (z mužské ješitnosti jsem předpokládal, že to musel být chlap) práci a neuvedl bližší časové údaje!“

No nic, budu muset zapátrat sám. Takže, pěkně systematicky. První, co udělám, navštívím náš státní archiv v Příbrami, a to by v tom byl čert, abych nenašel noviny, ze kterých byly články vystřiženy! Pak budu hned moudřejší. Podle mne, logicky, jsem usoudil, že výstřižky pocházejí z nějakého místního tisku, protože, kdyby se jednalo o celostátní noviny nebo časopis, určitě by tyto zprávy nezapadly a naopak by se staly světovou senzací. Ale i tak mi bylo velice divné, že se jimi nikdo seriózně nezabýval. Dejme tomu, že by náklad nějakého zdejšího plátku dosahoval pěti tisíc výtisků, což není nemožné, neboť například pro současný týdeník Periskop není deset tisíc ničím výjimečným. Pak je tedy s podivem, že si série takových senzačních článků, byť v regionálním tisku, nevšimli v celostátním měřítku. To je velice nezvyklé. Takovou novinářskou bombu musela srazit do hlubin zapomnění daleko závažnější událost, k níž se upnuly zraky všech lidí a proti níž byl „brdský Yetti“ (tak jsem si ho již pracovně nazval) pouhou čtenářskou epizodkou z „okurkové sezóny“. Podobných stěžejních zlomů bylo v tomto století několik. Dle stavu těch zažloutlých zpráviček bych hádal na dvacátá či třicátá léta, a tudíž mne přirozeně napadlo, že takovou zásadní událostí, s níž se moji „opičáci“ opravdu nemohli i se svou nespornou důležitostí srovnávat, bylo obsazení tehdejšího Československa hitlerovskou armádou a následné vypuknutí II. světové války! Pak by se dalo jistě pochopit, proč

byla široká veřejnost ochuzena o českého Big-Foota z Brd...

Dobrá, snažil jsem se logicky uvažovat, ale úplně jsem při tom takřka vědeckém zanícení zapomněl, že odpověď na stěžejní otázku by mi mohly dát ony volně sypané a ručně psané listy, které byly také součástí mého pokladu z pouzdra. Bylo jich třicet, ale pouze devět z nich popsaných. Velikostí odpovídaly například dnešnímu „učitelskému zápisníku“ nebo nějakému takovému deníčku do kapsy. Dychtivě jsem se na ně vrhl a jal se je projíždět svým orlím zrakem (brýle ještě našťastí nenosím). Styl psaní, tedy toho, co šlo ještě přečíst, zhruba odpovídal mnou odhadnuté době, kdy prožívali své dětství, maximálně pubertu, moji drazí rodičové. Evidentně šlo o zbytky jakéhosi deníku, jehož pisatel však bohužel nepočítal s tím, že by jej četl kromě něho i někdo další. Opět zde scházelo bližší časové označení. Nejprve jsem měl za to, že pouzdro schovalo v podlaze dítě před přísnými rodiči, ovšem po přečtení prvních řádků bylo vše jinak. Toto psal jasně dospělý člověk a řekl bych žádný mladík. To podle vypsání ruky. Nejsem sice grafolog, ale rukopis mi připomínal písmo mého otce z dopisů, jež mi psával na vojnu. To bylo před více než dvaceti lety, takže touto laickou srovnávací metodou bych si typnul stáří pisatele na padesát let. Možná byl ale i mladší, neboť dříve byli lidé v těchto věcech pečlivější a psaní pro ně bylo jakýmsi rituálem. Jsem přesvědčen, že, hlavně na vsi se hledělo na úpravu a čistotu písma. No jo, ale v tehdejší době, dejme tomu v třicátých letech, asi na venkově neuměl každý takto úpravně psát. Nechci nikoho podceňovat, ale chasníci, kteří od rána do večera dřeli na poli či v lese, by těžko mohli mít takový úhledný rukopis. O tom bych fakt pochyboval.

Kdo tedy mohl být uprostřed Brd autorem těchto řádek? A pak jsem se plácl do čela. Já hňup, že mě to hned nenapadlo. Znovu jsem přehlédl pečlivé řádky tajemného pisatele. No jasně, ani chybička a vytríbený sloh. Ať jsem čínská císařovna, jestliže toto není dílo vesnického učitele.

Tohle však bylo pořád celkem vedlejší, spíše jsem si tak nějak masochisticky oddaloval požitky z četby dávných událostí. A budou vůbec stát zato? Dozvim se něco nového? Vydají zažloutlé křehké stránky tajemství „brdského Yettiho“? Ne, já tomu stále nemohu uvěřit, že by něco takového bylo možné pár kilometrů za Příbramí. Ale co člověk může vědět, vždyť na podobné případy pamatuje lidová moudrost rčením, že pod svícem je největší tma. Tak do toho.

Pokračování příště